

hvardera utse en riksdagsman, och skall hvarje sådan valkrets innehålla en folkmängd af minst tiotusen och högst tjugotusen.

Anhållande jag, att Konstitutions-Utskottet, dit denna motion torde remitteras, måtte åt redaktionen eller formuleringen af förestående förslag egna den omsorg, som kan anses behöflig, dock så, att förslagets hufvudgrunder derigenom icke förändras.

Stockholm den 2 Mars 1880.

Nils Petersson.

N:o 155.

Af Herr Jöns Rundbäck: Angående ändring af 87 § 2 mom. Regeringsformen.

För stiftande, ändring eller upphäfvande af kyrkolag fordras, enligt 87 § 2 mom. Regeringsformen, utom Konungs och Riksdags sammanstämmande beslut, äfven samtycke af allmänt kyrkomöte. I samma mom. stadgas vidare att kyrkolagsförslag, ehvad det framlagts af Kongl. Maj:t för Riksdagen, eller af Riksdagen för Kongl. Maj:t, skall före början af Riksdagen näst efter den, som framställt eller antagit förslaget, såsom lag genom allmän kungörelse utfärdas, men att, om det ej sker, förslaget är att anse såsom förfallet.

Nu hålles, såsom bekant, allmänt kyrkomöte allenast hvar femte år, under det att Riksdagarne äro årligen återkommande. Häraf blir en följd, att lagstiftningsarbetet på det kyrkliga området i sjelfva verket inskränkes till två år inom hvarje femårsperiod, nemligen till det år, då allmänt kyrkomöte sammanträder, jemte det näst derpå följande. Visserligen eger Kongl. Maj:t den utvägen, att, om något kyrkolagsförslag af

begge statsmakterna antagits, men tiden för kyrkomötets sammanträde ej infaller före nästa riksdag, sammankalla kyrkans representanter till urtima eller extra möte. Men uppenbart är, att en dylik åtgärd, äfven om hänsyn endast toges till de dermed förknippade kostnader, skäligen icke bör eller kan ifrågakomma i andra fall, än då kyrkolagsförslag af mera genomgripande vikt äro å bane. Det kan således lätteligen inträffa, att Konung och Riksdag äro eniga om en både nödig och nyttig reform inom den kyrkliga lagstiftningen, men finna sig nödsakade att uppskjuta dess genomförande kanske flera år, blott för att undvika sammankallande af urtima kyrkomöte. Och när omsider tiden för kyrkomötets sammanträde är inne, skulle ju kunna hända, att enighet i uppfattningen af lagförändringen ej längre är tillfinnandes.

Då det, i betraktande af hvad nu antydts, synes mig vara högst angeläget att undanröjda en dylik hämsko på det kyrkliga lagstiftningsarbetet, tillåter jag mig föreslå att Riksdagen ville för sin del i grundlagsenlig ordning besluta, det 87 § 2 mom. Regeringsformen skall erhålla följande förändrade lydelse:

2. Riksdagen — — — — —

Har ej förslag, hvarom nu fråga är, *der allmänt kyrkomötes samtycke icke redan inhemtats, före början af den Riksdag, hvilken, efter det allmänt kyrkomöte varit samladt, infaller näst efter den, som framställt eller antagit förslaget, blifvit* — — — — — antagande.

Slutligen anhåller jag, att Konstitutions-Utskottet, till hvars behandling denna motion torde varda hänvisad, ville, derest det af mig här ofvan formulerade ändringsförslag i något afseende skulle finnas otillfredsställande, sjelf utarbета annat förslag i det af mig angifna syfte.

Stockholm den 3 Mars 1880.

J. Rundbäck.